

(สำเนา)

เลขรับ ๕๘/๒๕๖๒ วันที่ ๔ ก.ค. ๒๕๖๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ กทม. ๑๐๕๐๐

๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาหาแนวทาง
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยปัจจุบันประเทศไทยมีคดีการข่มขืนเกิดขึ้นจำนวนมาก เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครโดยเฉลี่ยวันละ ๘๗ ราย ค่าเฉลี่ยในรอบ ๕ ปี ของคดีข่มขืนในไทยเฉพาะที่มีการแจ้งความเกิดคดีข่มขืนปีละประมาณ ๔,๐๐๐ คดี จับคนร้ายได้ ๒,๔๐๐ คดี แต่เมื่อมีการทำวิจัย กลับได้ข้อสรุปว่ามีคดีข่มขืนที่ไม่ได้แจ้งความประมาณร้อยละ ๘๗ นั้นหมายความว่าในหนึ่งปี อาจมีคดีข่มขืนในไทยมากถึง ๓๐,๐๐๐ คดี ในขณะที่จำนวนคดีข่มขืนที่มีการแจ้งความทั่วโลกมีประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ คดี ถ้านับจำนวนคดี ประเทศไทยจะอยู่อันดับ ๑๐ ของโลก แต่ถ้านับตามอัตราเฉลี่ยของคดีกับจำนวนประชากรหญิงไทยจะมีสถิติคดีข่มขืนอยู่อันดับที่ ๒๙ ของโลก ปัจจัยที่ก่อให้เกิดคดีข่มขืนในไทย พบว่า มาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด ขณะที่อาชีพที่ก่อคดีมากที่สุด คือ อาชีพลูกจ้างทั่วไป คนว่างงาน และนักเรียน นักศึกษา ส่วนอาชีพของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อคดีข่มขืนพบว่าเป็นนักเรียนนักศึกษา มากถึงร้อยละ ๕๑.๒ เป็นเด็กร้อยละ ๖.๖ แม้ตัวเลขจะดูไม่สูงนักแต่มีแนวโน้มว่า เหยื่อจะเป็นเด็กมากขึ้นเรื่อยๆ นักวิชาการด้านอาชญาวิทยา จากมหาวิทยาลัยมหิดลมองว่าคดีข่มขืนที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการซึมซับความรุนแรงผ่านสังคมออนไลน์ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วตั้งแต่เด็ก เมื่อโตขึ้นความรุนแรงที่สะสมได้ถูกระบายออกไปกระทำต่อผู้อื่น สถิติดังกล่าวได้จากการรวบรวมข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ และข่าวการข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นข่าวการกระทำรุนแรงทางเพศที่พบมากที่สุดจากหน้าหนังสือพิมพ์เช่นกัน (๕๑.๕%) การข่มขืนเป็นภัยที่หลายคนมีความหวาดกลัว ซึ่งหลายภาคส่วนต่างก็พร้อมใจเสนอให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ให้การข่มขืนในทุกกรณีต้องได้รับโทษประหารสถานเดียว โดยไม่มีการลดหย่อนไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม วัตถุประสงค์ของการเรียกร้องให้เพิ่มโทษนั้น เป็นไปโดยคาดหวังให้เกิดการป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำผิด ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยที่ว่าการมีโทษประหารไม่ได้มีส่วนในการเพิ่มหรือลดอัตราการทำอาชญากรรม ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน หรือมีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความมั่นคงของประเทศไม่ว่าในทางเศรษฐกิจหรือในทางใด ๆ ก็ตาม หรือในอันที่จะขจัดเหตุใด ๆ ที่กระทบกระเทือนต่อเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง

(โปรดพลิก)

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติต่วนดังกล่าวมาเพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา ตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พชรินทร์ ชำศิริพงษ์ ผู้เสนอ
(นางสาวพชรินทร์ ชำศิริพงษ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

ผู้รับรอง (ญัตติต่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาหาแนวทาง
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา)

๑. นางสาวภาดาท์ วรกานนท์	๒. นางสาวจอมขวัญ กลับบ้านเกาะ
๓. นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา	๔. นางสาวปารีณา ไกรคุปต์
๕. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	๖. นายสิระ เจนจาคะ
๗. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	๘. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี
๙. นางสาวกานต์กนิษฐ ทั่วสันตติ	๑๐. นางสาวฐิติภัสร์ โชติเดชาชัยนันต์
๑๑. นายจักรพันธ์ พรนิมิตร	๑๒. นายชาญวิทย์ วิภูศิริ
๑๓. นายศิริพงษ์ รัสมิ์	๑๔. นายประสิทธิ์ มะหะหมัด
๑๕. นายกษิต์เดช ชูติมันต์	๑๖. นายทวิรัฐ รัตนเศรษฐ
๑๗. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	๑๘. นางพิชชารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ
๑๙. นายสันติ กิระนันท์	๒๐. นางสาวพันยา วงษ์โอภาสี

สำเนาถูกต้อง

(นายศุภฤกษ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

มาตี พิมพ์

กำกับสถานที่

ตรวจสอบ